

LA RUTA DELS ESTANYS AMAGATS

Text i fotografies de **David Mengual i Padrós**

La ruta dels Estanys Amagats és un itinerari entre refugis guardats que recorre el nord de la Cerdanya i Andorra, i que permet conèixer els pobles que queden fora dels circuits habituals, a més a més de passar per valls d'interès especial, com la vall del Madriu, Patrimoni de la Humanitat, o si es vol, assolir cims tan coneguts com el Puigpedrós, els Engorgs, els Pessons, el Perafita o la tossa Plana de Lles.

La idea inicial de la ruta va ser de la família Jornet, que durant molts anys va regentar el refugi de Cap de Rec, i que ha iniciat altres activitats i itineraris pel Pirineu, de Manel Figuera, bon coneixedor d'aquestes contrades i autor de nombroses guies i treballs sobre la Cerdanya i Andorra, i de Jaume Pifarré, guia de muntanya i actual coordinador de la ruta, que s'encarrega de les reserves i de les inscripcions.

Aquesta ruta funciona de manera coordinada des de l'any 2007. En els seus inicis, tots els refugis estaven guardats excepte el refugi andorrà de l'Illa que encara era lliure, la qual

cosa, per una sola nit suposava haver de carregar el menjar i potser també el sac i el matalàs prim per dormir més còmodament.

Des del juny de 2017, el refugi de l'Illa ja és guardat. Una reforma important de la vella instal·lació, el va convertir en un dels refugis més moderns i confortables dels Pirineus. Amb això, s'obria la possibilitat de fer la travessa gaudint de la possibilitat de no portar sac ni màrfega i de poder sopar i esmorzar calent cada dia sense carregar pes, la qual cosa, la feia encara més atractiva.

Baixant del refugi de l'Illa per la vall del Madriu.

Primera jornada:

DEL REFUGI DE CAP DE REC AL DE CAL PERE SIDRÓ

Itinerari: refugi Cap de Rec (1.960 m) – collet de Salamí (1.959 m) – Viliella – molí del Salt (1.495 m), per la pista – capella de Sant Antoni – Coborriu de la Llosa – Santa Anna – la Bastida – Talltendre i refugi Cal Pere Sidró (1.580 m).

Desnivells: +370 m, -750 m.

Temps de camí: 5 h 5 min.

Dificultat: baixa.

Iniciem el nostre trajecte al refugi de Cap de Rec. El fet d'arribar amb el cotxe fins a la porta del refugi i poder deixar-lo aparcad durant uns dies sense problemes ni molestar ningú, ens sembla que és un bon lloc per iniciar el nostre itinerari. Hem arribat a la tarda d'un dia entre setmana de setembre, i aquesta nit serem els únics que soparem i dormirem al refugi. Aquesta tarda plou i la previsió per als propers dies no és massa engrescadora. Abans de sopar fem una volta pels voltants i busquem el monòlit que hi ha instal·lat en record de l'amic Lluís Arnau Angas, que va ser un dels promotors de l'estació d'esquí de fons de Lles, de la marxa

Pirineus o de la Marxa Beret, entre d'altres iniciatives, i que malauradament ens va deixar prematurament l'any 2000. Sopem molt bé, descensem i anem a dormir.

Ha plogut tota la nit i després d'esmorzar esperem una estona fins que ho deixa de fer. Comencem a caminar per la pista de davant del refugi, que s'endinsa al bosc mantenint l'alçada. Fa olor d'humit i hi ha fang per tot arreu. Seguim les marques del GR 11 fins al

collet de Salamí (1.959 m).

Deixem la pista principal i agafem una de secundària a la dreta, per a més endavant agafar un sender a l'esquerra que

**L'església
romànica de
Sant Cerni de
Merenges.**

s'endinsa cap al torrent de Viliella. Estem seguint el sender Cerdanya 31. Caminem una estona pel costat del torrent fins que el camí es converteix en pista i ens porta fins a Viliella.

Viliella és un petit poblet de quatre cases on destaca l'església romànica dedicada a Sant Sebastià. Tenim la opció de baixar al Vilar i seguir un sender paral·lel a la pista que puja a cal Jan de la Llosa, o anar directament per la pista. Novament plovisqueja i optem per aquesta darrera opció. Seguim per la pista fins al molí de Salt (1.495 m). Som a la vall de la Llosa. El riu porta bastanta aigua i ens costa una mica trobar el pont per passar a l'altra riba. Suposem que falta algun senyal. Un cop ho aconseguim, el camí es torna a convertir en pista i ens porta fins a la capella de Sant Antoni, molt a prop de Coborriu de la Llosa (1.540 m). Quatre cases més al voltant de l'església dedicada a Santa Llúcia. No veiem ningú. Sortim de Coborriu per una pista, que ben aviat es converteix en camí pel mig del bosc. Més endavant torna a ser pista i ens porta fins a l'oratori de Santa Ana. Una mica més endavant passem pel costat de la casa de la Bastida, un mas habitat d'origen medieval situat en un entorn privilegiat. A partir d'aquí, la pista ens porta fins a Talltendre (1.580 m) tot creuant el serrat de Sobirons. Hem deixat enrere el bosc i hem entrat en un terreny erm, àrid i pedregós esquitxat de ginebrons i poca cosa més.

A Talltendre ens estem en el refugi Pere Sidrò, que és una casa ceretana del segle XVI. El

**L'estany Sec de Malniu, després
d'una tempesta a la tarda.**

guarda, en Manel, ens explica que pertany a la seva família des de fa més de 150 anys i que havia funcionat com hostal durant més d'un segle, fins l'any 1968. S'hostatjaven comerciants de bestiar i també contrabandistes que feien la ruta d'Andorra. Va estar uns anys tancat i després d'una bona reforma, des del 2001 funciona com a refugi. Ens recorda que l'asfalt de la carretera no va arribar fins l'any 2000 i

VILIELLA ÉS UN PETIT POBLET DE QUATRE CASES ON DESTACA L'ESGLÉSIA ROMÀNICA DEDICADA A SANT SEBASTIÀ

que abans havien arribat l'electricitat i l'aigua corrent. És un lloc tranquil i acollidor amb unes bones vistes sobre la serra del Cadí i la plana ceretana. Avui, també estarem sols. Plovisqueja novament, ens queda la tarda lliure, fem un tomb pel poble i decidim inscriure'ns a la ruta. Tenim cobertura i a través del mòbil contactem amb el Jaume Pifarré, que ens fa la reserva per a la resta de dies i fem el pagament corresponent. Això del mòbil, avui dia dona molts avantatges, fins i tot a la muntanya.

Passem la tarda eixugant la roba, xerrant amb el Manel i prenent unes cerveses. Sopem magníficament bé i gaudim de la solitud d'aquest indret i de la seva entranyable companyia i conversa, sabedor que viu en un entorn privilegiat, entre boires i plugims, veient les muntanyes a la llunyania.

Segona jornada:

DE CAL PERE SIDRÓ FINS AL REFUGI DE MALNIU

Itinerari: refugi Cal Pere Sidró (1.580 m) – Èller (1.447 m), sense baixar a Ordén – pista fins al molí i Meranges – refugi de Malniu (2.138 m).

Desnivells: +1.100 m, -542 m.

Temps de camí: 4 h.

Dificultat: mitjana.

Ha plogut tota la nit i ho deixa de fer just quan acabem d'esmorzar. En el mapa que portem de Sua, la ruta baixa a Ordén i després remunta fins a Èller, però el Manel ens recomana anar directament a Èller seguint un camí ramader que flaqueja un centenar de metres per sobre d'Ordén, senyalitzat amb punts blaus. Ens acomiadem i comencem la ruta. Efectivament, el camí avança cap a l'est mantenint l'alçada fins que es converteix en una pista. Al darrera ens queda Talltendre, i just a sota nostre, Ordén. El sender es converteix en pista, supera el Serrat de les Comes, s'orienta cap al nord i ens porta a Èller (1.447 m). Comença a ploure. Ens estem

una bona estona a l'hostal d'Èller prenent un cafè amb llet fins que passi l'aiguat. Després d'una bona estona reiniciem la marxa.

Ara hem de remuntar la vall Tova fins a Meranges. Novament, tant el mapa de Sua com el d'Alpina ens marquen la ruta per un sender que baixa fins al prat de Fontanet i va fins a la font del Molí, però com que el temps no acaba de millorar decidim seguir la pista, que és més còmoda, tot i que sembla un xic més llarga. Des de la font del Molí ja només ens resta seguir remuntant fins al poble de Meranges (1.539 m). Som al migdia i ens vindria de gust dinar en algun dels restaurants del poble, però el cel novament amenaça pluja i decidim continuar. Passem pel costat de l'església romànica dedicada a Sant Serni, que està tancada, i pel costat del Museu de l'Esclop, que també està tancat, i sortim del poble. Ens queden 600 m de dura pujada fins al refugi de Malniu. Un rètol ens indica que pel camí de les Deveses-Sender 117 trigarem 1 h 45 min. Veient el cel, pensem que no disposem de tant de temps abans de mullar-nos. La pujada és maca, però directa i dura. El sender està ben traçat i ben senyalitzat. A un quart d'hora del refugi, quan ja hem guanyat el desnivell i som al bell mig del bosc, quan comença una tempesta de trons i llamps que ens esperona a guanyar temps i avançar ràpidament fins que arribem i ens podem aixopugar a primera hora de la tarda.

Poc abans d'arribar ja hem trobat el GR 11, que és el sender transpirinenc que creua tota la serralada pel vessant sud, entre el cap d'Higuer la mar Cantàbrica i fins al cap de Creus, a la Mediterrània. Quan arribem i ens inscrivim, ens trobem amb la sorpresa que l'amic Xavi González del CEC està treballant al refugi. Amb la seva companya Cristina porten el refugi del Mas del Tronc, però casualment aquests dies està treballant aquí. Ara sí, ens eixuguem, dinem i dediquem la tarda a veure com descarrega la tempesta. Només cap al tard, just abans de sopar, podem anar a donar un tomb al voltant de l'estany. Sort que la previsió per a l'endemà sembla bona. Aquest cop ja no estem sols al refugi. Sopem amb bona companyia i anem a dormir.

**Progressant per la carena
d'Engorgs.**

REFUGIS DE LA RUTA DELS ESTANYS AMAGATS

REFUGI CAP DE REC (1.190 m)

S'hi arriba per carretera asfaltada des de Lles de Cerdanya. 70 places. Tel: 973 293 100 – 620 244 820
www.capderec.cat

REFUGI CAL PERE SIDRÓ (1.580 m)

S'hi arriba per carretera asfaltada des del poble de Bellver de Cerdanya. Casa Ceretana del segle XVI, situat al poble de Talltendre. 25 places. Tel: 638 736 690
refugicalperesidro@gmail.com

REFUGI DE MALNIU (2.138 m)

Habitualment s'arriba per pista des del poble de Meranges fins a 10 minuts del refugi. Al web actualitzen les dades d'accés. Situat a al costat dels estanys de Malniu. 54 places. Tel: 972 197 558 – 616 855 535
www.refugimalniu.com

REFUGI DE L'ILLA (2.488 m)

Situat a vall del Madriu-Perafita-Claror (Parròquia d'Encamp, Andorra), al costat de l'estany de l'Illa. 50 places. Tel: (+376) 801 044
www.refugidelilla.com

REFUGI ESTANYS DE LA PERA (2.357 m)

Situat al costat dels Estanys de la Pera. 35 places. Tel: 606 991 473
estanysdelapera.refugi@feec.cat

EL FORNELL (1.840 m)

És la instal·lació principal de l'estació d'esquí de fons d'Aransa. No s'hi pot dormir, però disposa de servei de bar restaurant. Obert durant el mes d'agost, i a l'hivern és obert junt amb l'estació d'esquí de fons.
www.aransaski.com

Tercera jornada:

DEL REFUGI DE MALNIU AL REFUGI DE L'ILLA

Itinerari: refugi Malniu (2.138 m) – les molles del Puigpedrós – Puigpedrós (2.915 m) – portella de Meranges (2.634 m) – pics d'Engorgs (2.818 m) – tosseta de l'Esquella (2.835 m) – portella d'Engorgs (2.691 m) – cabana dels Esparvers – pla de Vallcivera – coll de l'Illa – estany de l'Illa – refugi de l'Illa (2.488 m)

Desnivells: +1.610 m, -1.260 m.

Temps de camí: 8 h 5 min.

Dificultat: alta.

Després de la tempesta, arriba la calma. Ha plogut bona part de la nit però el dia es desperta assolellat i clar. El panorama és nítid i el cel d'un blau cristal·lí. Avui volem anar fins al refugi de l'Illa, a Andorra. Durant el primer tram fins a la portella d'Engorgs podem seguir el recorregut senyalitzat del GR 11, que passa pel fons de la vall i pel refugi J. Folch Girona o podem anar seguint la carena del Puigpedrós. Amb el bon dia que fa, decidim aprofitar la bonança i enlairar-nos a la carena.

Els estanys de l'Illa.

Després d'esmorzar, ens acomiadem d'en Xavi i sortim cap a l'oest seguint el GR 11, vorejant l'estany Sec fins que trobem un rètol que ens indica que cal anar a la dreta, cap al Puigpedrós. El sender està fitat i puja molt dret seguint un torrent que remunta al costat del Pedradreta i el coll de les Molles fins a les molles del Puigpedrós, que avui treuen aigua per totes bandes. Hi ha moltes vaques, molts camins de vaques però no hi ha gaires fites; tal i com pugem a la nostra esquerra intuïm el cim i anem fins al capdamunt. El Puigpedrós és el segon cim més alt de la Cerdanya i avui ofereix un panorama de 360 graus. A partir del cim, baixem seguint la carena fins a la Portella de Meranges (2.634 m). A la nostra esquerra destaca l'altiva agulla del roc Colom sobre la vall de Campcardós. Seguim remuntant la carena per l'esquerra, pel vessant d'Engorgs, entre blocs granítics fins a la punta oriental del pic d'Engorgs (2.819 m). Ens entretenim una bona estona mirant la cresta Peiraforca-roc Colom que des d'aquí es veu en tota la seva magnitud. Seguim avançant per la carena fins a la punta occidental del pic d'Engorgs (2.831 m). Avui tampoc trobem a ningú, però en tot aquest tram ens acompanya un bon ramat d'isards. El descens cap a la portella d'Engorgs seguint la carena per la tosseta

de l'Esquella és entretingut, però a poc a poc, buscant els esglaons corresponents i seguint algunes fites, anem tirant sense problemes. En arribar a la portella d'Engorgs (2.691 m) tornem a trobar els senyals del GR 11.

Des d'aquest punt veiem el que ens queda per baixar, i sobretot el que haurem de remuntar per arribar a saltar la carena que ens separa del nostre objectiu del dia. El primer tram de la baixada seguint el GR és suau, però convé no despistar-se perquè el camí tendeix a anar cap a la dreta, entra al bosc i esdevé força entretingut perdent alçada, buscant els grans de granit entre matolls de nerts. Som al capdamunt de la vall de la Llosa. Durant la primera etapa ja vam passar per la part baixa d'aquesta vall quan vam passar pel molí del Salt. Arribem al fons de la vall, creuem el riu, remuntem uns metres i al mig d'un prat trobem la barraca dels Esparvers (2.060 m), en altres temps refugi de contrabandistes. Per aquí passa una variant del GR 11 i el GR 107, que és conegut com el camí dels Bons Homes, que amb un recorregut de 200 km uneix el santuari de Queralt amb el castell de Montsegur. És el camí dels Càtars carregat d'història i de llegendes.

Nosaltres seguim el nostre camí, que remunta la vall del riu Vallcivera. Quan arribem al pla de Vallcivera (2.355 m) trobem un pal indicador del GR prop de les restes d'una construcció circular prehistòrica. Si des d'aquí ens mirem el port que hem de creuar, veiem que té

Baixant de la tossa Plana de Lles.

dues cotes destacades a a 2.518 m (port de Vallcivera) i 2.543 m (coll de l'Illa), aquesta darrera més a la dreta i ambdues a l'esquerra de la roca Sinabeja. Seguim el sender que va a buscar la cota més alta del port fent unes fortes llaçades a banda i banda per superar els més de 200 m de desnivell que ens separen. El port és el límit de la frontera andorrana. A pocs metres ja veiem l'estany de l'Illa, inconfusible amb l'illa

AVUI TAMPOC TROBEM A NINGÚ, PERÒ EN TOT AQUEST TRAM ENS ACOMPANYA UN BON RAMAT D'ISARDS

que el caracteritza al bell mig de les aigües; després de vorejar-lo uns metres cap a l'esquerra, arribem al refugi (2.488 m). Novament avui restarem sols en aquest equipament. Es tracta d'un refugi nou construït sobre la base de l'antic, que ara és una part de la part lliure. És una instal·lació moderna en la línia dels refugis més moderns dels Pirineus o dels Alps. Té una cuina espaiosa, un menjador lluminós i ampli, unes bones habitacions, banys i dutxes, espai per al material i una bona terrassa, que amb bon temps convida a fer una cervesa gaudint de les vistes de l'estany i de les muntanyes que l'envolten. És un dels quatre refugis guardats que hi ha a Andorra, juntament amb el Juclà, la borda Sorteny i el de Comapedrosa. Ja ens esperaven i tindrem un bon soparet.

Quarta jornada:

DEL REFUGI DE L'ILLA AL REFUGI DELS ESTANYS DE LA PERA

Itinerari: refugi de l'Illa (2.488 m) – cabana dels Estanys – refugi del riu dels Orris (2.230 m) – pla de l'Inгла – cabana de l'Estall Serrer – collada de la Maiana (2.426 m) – carena de la tossa Plana (2.616 m) – port de Perafita (2.573 m) – tossal de la Truita o pic de Perafita (2.752 m) – port de Perafita – clots del Port – refugi dels Estanys de la Pera (2.357 m).

Desnivells: +905 m, -1.036 m.

Temps de camí: 5 h 45 min.

Dificultat: mitjana.

Avui hem estat sols amb els guardes. Amb els guardes i mitja dotzena de gallines que estiuegen pels voltants del refugi i que ponen uns ous magnífics, que hem pogut tastar per esmorzar. ¡Ous de gallina lliure amb gust d'alta muntanya!

Som a la vall del Madriu. L'espai Madriu-Perafita-Claror ocupa 4.247 ha i, pel seu valor paisatgístic, va ser declarat Patrimoni de la Humanitat per la UNESCO l'any 2004. Són les úniques valls pirinenques catalogades amb aquesta distinció. Avui gaudirem d'una bona passejada per una part d'aquest territori tan especial. Abans de sortir dubtem una estona sobre si pugem o no al pic dels Pessons, però finalment decidim no fer-ho i anar cap als estanys de la Pera, per si a darrera hora el temps es torna a complicar.

La primera part de la jornada anirem de baixada per la vall del Madriu seguint el GR 11. Passem per l'estany Rodó i l'estany de la Bova. Hi ha cavalls pasturant per tot arreu. Seguim baixant, entrem al bosc i arribem al petit refugi de Riu dels Orris (2.230 m). Continuem baixant per aquesta vall granítica que combina les pastures amb el bosc de pi negre fins a la cota 2.035, on trobem el desviament cap al coll de la Maiana. Deixem el GR 11. Ara trobarem uns senyals vermells i grocs que corresponen al sender que dona la volta al Principat d'Andorra. Creuem el riu Madriu i arribem al prat de l'Estall Serrer, on hi ha una cabana que està tançada. El camí s'enfila dret pel fons de la valleta fins a la collada de la Maiana (2.426 m). Els mapes i les ressenyes que portem marquen la ruta baixant al refugi de Perafita (2.200 m) per remuntar després fins al port de Perafita (2.573 m), però també marquen una variant que s'enfila per la carena que tenim a l'esquerra, pas-

sant per la tossa Plana (2.616 m) i baixant directament al port. Decidim fer aquesta opció, per estalviar-nos la baixada. El sender està fitat i va pel bell mig de la carena que, a poc a poc, es converteix en cresta. No té cap dificultat tècnica (II), però no deixa de ser una cresta enlairada on cal anar amb molt de compte, perquè l'estimball a banda i banda representa un perill. En cas de boira, mal temps o aigua no és gens recomanable. Acabada la cresta, sortim a uns prats plens d'isards i arribem al port de Perafita (2.573 m). Ben mirat, hauríem anat millor per baix, gaudint dels prats i dels estanys, però ara ja està fet.

Tornem a ser a la frontera entre Andorra i la Cerdanya. Com que encara és aviat, pugem per la carena de la dreta cap al tossal de la Truita o pic de Perafita (2.752 m). Durant una bona estona gaudim de les vistes a banda i banda, però sobretot mirem de fixar-nos en

A la vall del Madriu, l'aigua és present a tota la ruta. A la pàgina anterior, un exemplar de matafoc (*Sempervivum tectorum*).

l'etapa de demà. Retornem sobre les nostres passes fins al port, i baixem cap al refugi dels Estanys de las Pera pel camí dels Clots del Port que està molt ben traçat i marcat.

Al refugi de la FEEC ens trobem amb els amics Genni Archetti i Dani Ferrer, també del

UNA CRESTA ENLAIRADA ON CAL ANAR AMB MOLT DE COMPTE, PERQUÈ L'ESTIMBALL A BANDA I BANDA REPRESENTA UN PERILL

CEC, que ja fa una colla d'anys que regenten aquest equipament. Tots dos són espeleòlegs de l'ERE del CEC, i la Genni és biòloga marina. De les profunditats de la terra han fet que la vida els dugui a viure a l'alta muntanya. Passem una agradable vetllada, gaudim dels pastissos de la Genni i descansem.

Cinquena jornada:

DELS ESTANYS DE LA PERA AL REFUGI DE CAP DE REC

Itinerari: refugi dels Estanys de la Pera (2.357 m) – pic de la Colilla (2.887 m) – tossal Bovinar (2.842 m) – collada Fonda (2.701 m) – portella de Setut (2.687 m) – sortida d'aigües de l'estany Gran de Setut (2.560 m) – tossa Plana de Lles o pic de la Portelleta (2.916 m) – refugi del Pradell (2.115 m) – refugi de Cap de Rec (1.960 m).

Desnivells: +860 m, -1.257 m.

Temps de camí: 5 h 35 min.

Dificultat: alta.

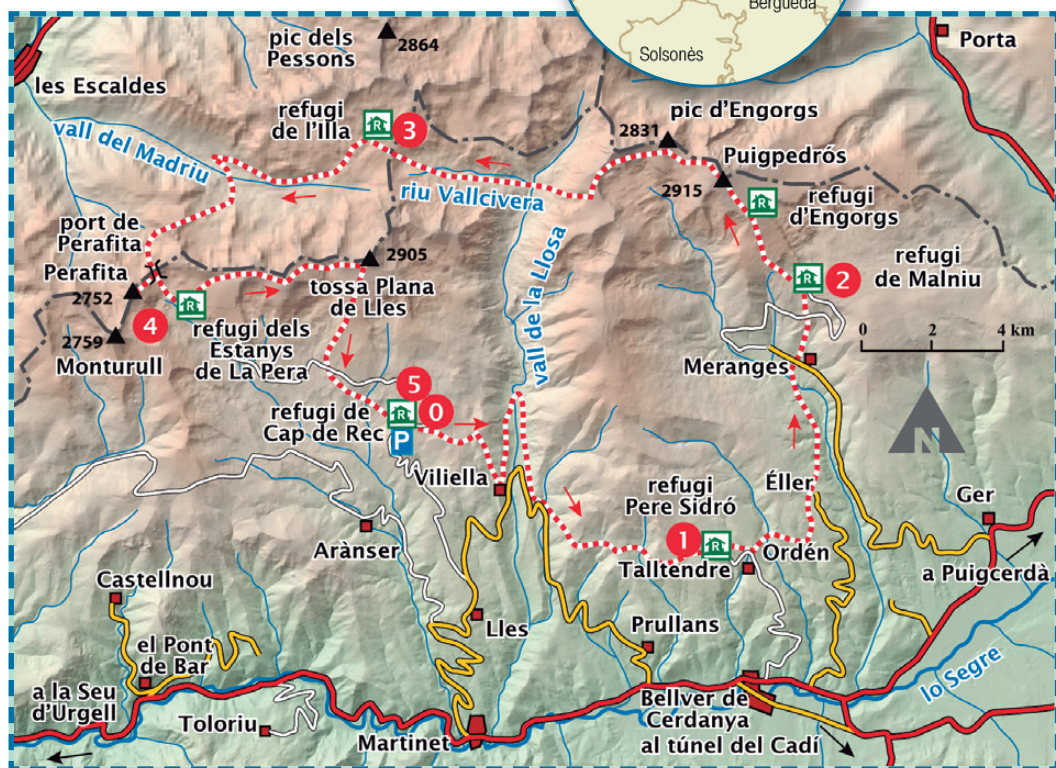
Avui novament tenim la opció d'anar a Cap de Rec baixant a Pollineres i passant pel Fornell o novament enlairar-nos i passar per la tossa Plana de Lles. El temps ha tornat a canviar. El cel és cobert, hi ha núvols baixos i fa un airet

desagradable, però tot i això, és el darrer dia i optem per la tossa Plana. Ens acomiadem dels amics i comencem a caminar. Sortim del refugi en direcció al port de Perafita fins a la perxa nivomètrica, on ens desviem a la dreta i comencem a pujar per un senderet cap al pic de la Colilla (2.887 m). Ens sobta l'abundància de quars en tota aquesta valleta avui freda i solitària. Seguim la carena fins a assolir el tossal Bovinar (2.842 m). Tot i el mal temps, encara gaudim d'una certa vista de la vall del Madriu i contemplem l'etapa que vam fer ahir des de l'Illa i fins al Perafita. Baixem a la collada Fonda (2.701 m). Ja fa estona que ens mirem la carena que des de la portella de Setut flanqueja el pic de Setut i puja a la tossa Plana, però no ho acabem de veure clar. Ens atrapen les boires, plovisqueja una mica i la roca comença a patinar. Decidim baixar per la coma Extremera fins a la sortida d'aigües de l'estany Gran de

**ENS SOBTA L'ABUNDÀNCIA DE QUARS EN TOTA
AQUESTA VALLETA AVUI FREDA I SOLITÀRIA**

**El pic de Perafita (2.752 m) des
de l'estany de la Pera.**

ALBERT MARTÍNEZ (BASE ICGC)

Setut. Trobem fites i un principi de camí. A la cresta que hem desestimat veiem dues parelles que miren de progressar, però fa estona que dubten. Van endavant i enrere. Nosaltres creuem la sortida d'aigües de l'estany, trobem bones fites i a poc a poc anem fent ziga-zagues, remuntant en direcció nord-est cap a la tossa Plana de Lles. Quan ja fa estona que remuntem veiem les dues parelles que han reulat i han baixat a l'estany. Nosaltres seguim amunt fins al cim (2.916 m). Som al sostre comarcal de la Cerdanya. Llàstima de dia núvol, però com a mínim tornem a gaudir d'una bona panoràmica. Fa fred i no ens entretenim gaire.

Baixem cap al sud seguint fites fins al pla de les Someres (2.328 m). Ja per camí fressat, seguim baixant fins a creuar la pista que va de Cap de Rec a Pollineres i Aransa, i arribem al refugi del Pradell (2.115 m), que ara és tancat. Finalment, un bon camí senyalitzat ens duu sense problemes fins al refugi de Cap de Rec. Comença a ploure amb una certa intensitat. Dinem i donem per acabada la nostra ruta.

DADES DE LA RUTA DELS ESTANYS AMAGATS

DADES ACUMULADES

Desnivells: +4.845 m, -4.845 m.

Distància: 73 km

Temps de camí: 28 h 30 min

INFORMACIÓ I RESERVES

www.rutadelsestansamagats.com

Tel. 973 360 667

Coordinador: Jaume Pifarré

BIBLIOGRAFIA

ANGULO, Miguel / FIGUERA, Manel. *Ruta dels Estanys Amagats*. Bilbao: Sua Edizioak, 2008.

FIGUERA, Manel. *Ruta dels estanys amagats*. Mapa-Guia de la ruta. Gràollers: Editorial Alpina, 2013.

Itinerari realitzat per Marc Manresa i David Mengual.

